

DE SNEELHEID IN HET BLOED

Interview met Ronnie Sterken

Sinds Ronnie Sterken met racen is begonnen, is hij behoorlijk fanatiek geworden. Hij doet niets liever dan met zijn Yamaha R6 zo hard mogelijk over de racecircuits jagen. En daar gaat hij nog wel even mee door. Want als het snelheidsvirus eenmaal in je bloed zit...

Bij veel coureurs is het racen er met de papelel ingegoten. Bij Ronnie Sterken lag dat anders. Hij was wel geïnteresseerd in motoren, maar de echte racepassie kwam bij de 26-jarige man uit Luyksgestel pas later: "Mijn kameraad, Twan van Poppel, die racete. Dat heeft me ertoe aangezet het ook te proberen. We zijn toen samen een team begonnen, waarbij mijn vader zich als teameigenaar en manager aanbood. Hij heeft er eigenlijk een echt team van gemaakt. Met "Sterken Racing" hebben we drie jaar samen geracet. Vorig jaar is Twan naar een ander team gegaan en hebben we een seizoen met Marcel van Nieuwenhuizen gereden. Nu is ook hij naar ander team overgestapt. Het komend jaar hebben we geen tweede rijder meer, maar we gaan er gewoon weer een leuke tijd van maken met alle mensen van ons team. Want het is een leuke, gezellige ploeg!"

Ritme

Ronnie startte zijn carrière in de Supercup 600 en de Superstock 600. In 2007 behaalde hij een fraaie 7e plaats in het eindklassement. De twee volgende jaren reed hij met zijn Yamaha R6 in het Supersport 600 kampioenschap, maar had met een 29e en 35e plaats in de eindklassering duidelijk meer moeite met het tempo: "Het zat de afgelopen twee seizoenen niet mee", geeft Ronnie toe. "Ik heb veel valpartijen gehad en heb blessures opgelopen. Ik werd in Spanje van het circuit gereden en brak mijn pols. Dan is je seizoen kapot. Het afgelopen jaar had ik een ontstoken bot en veel last van opgepompte onderarmen. Ik ben daar halverwege het seizoen aan geopereerd. Da's niet goed voor de eindklassering, maar het had wel effect. Aan het eind van het seizoen waren mijn rondetijden zo'n anderhalve seconde sneller. De laatste wedstrijden kwam ik weer goed in mijn ritme en werd ik vijftiende!"

Kushitani

Op de baan geniet Ronnie erg van de snelheid: "Dat doet me gewoon wat, steeds harder gaan, sneller dan een ander. Als dat lukt is het fantastisch, maar ik weet wat het is als het tegen zit. Er zitten risico's aan snelheidssporten. Wat dat betreft ben ik blij met mijn Kushitani maatpak. Het is lekker soepel en relatief veilig. Dat heb ik vaak genoeg uitgeprobeerd... Gelukkig is de veiligheid op de gewone circuits tegenwoordig erg goed. Stratencircuits zijn naar mijn mening niet veilig genoeg. Er is maar één lijn, er staan bomen en het is te smal. Op de echte circuits is de baan veel breder. Daardoor kun je een andere lijn pakken. En er is veel uitloop en ruimte om zonder gevolgen een schuiver te maken."

Hobby

Voorlopig wil Ronnie nog een paar jaar door met racen, maar alleen op nationaal niveau: "Er zijn in Nederland maar een of twee rijders die goed genoeg zijn om er echt geld mee te verdienen. De rest moet erbij blijven werken, zelfs op EK- en WK-niveau. Dan moet je echt helemaal alleen voor het racen gaan en er alles voor opofferen. Die intentie heb ik niet. Ik woon nu drie jaar samen met Anneke en ik werk bij mijn vader in de meubelfabriek. Die toekomst is ook belangrijk. Het racen moet een hobby blijven. Binnen die mogelijkheden wil ik proberen het beste eruit te halen. En dat gaat komend seizoen lukken, want we hebben het goed voor elkaar. We hebben redelijk wat sponsors, waaronder MotoPort Veldhoven (voorheen MotoPort Eindhoven) en we hebben een nieuw datalogsysteem om de prestaties te analyseren. Komend seizoen wil ik bij de eerste vijftien rijden!"

